

пѣе публично съ сензационенъ успѣхъ; 1766—71 живѣе въ Лайпцигъ, и пѣе въ дирижиранитѣ концерти отъ А. Хилеръ, отъ когото взема и уроци по пѣене и теория. 1771 пѣе въ Дрезденската опера, подъ диригентството на Хасе, въ неговата „Семирамида“, следъ което, по желанието на Фридрихъ Велики, бива ангажирана — доживотно, въ Берлинската опера. 1780 успѣва да се освободи отъ Берлинъ за едно концертно пътуване въ южна Германия и, възползувана отъ дадения отпускъ, просто избѣга отъ Берлинъ, и отива въ Виена, дето пѣе съ триумфаленъ успѣхъ, а отъ тамъ — въ Италия (Венеция, Торино), Парижъ, Лондонъ, съ сжщия успѣхъ. Въ Парижъ М. раздѣля славата, и става съпътница на Тоди. 1784—1802 живѣе въ Лондонъ, — като 1785 участвува въ голѣмитъ Хенделови тържества въ Лайпцигъ, кждето, съ безподобното пѣене на голѣмитъ арии отъ „Месия“, извиква и възторгъ и завистъ. Сжщата година посещава и Италия. Отъ 1802 до 1812 живѣе въ Москва. Поради пожаръ, изгубва всичкото си състояние, и отиово започва да пѣе за да си изкърва прехраната (вече 64 годишна). Последнитѣ си години — следъ едно безуспѣшно концертно турне въ Италия — прекарва въ Ревелъ, преподавайки уроци по пѣние — въ голѣма бедность и лишения. Гласътъ на М. е ималъ обемъ $g-c^3$ — при пълно свършенствона техниката, така че е могла да пѣе най-труднитѣ пасажѣ, съ лекота, каквато иматъ флейтиститѣ и цигуларитѣ; но безподобно голѣмо е било нейното изкуство въ пѣене и на бавни кантилени. Гьоте — и всички нейни велики съвременници, сж били въ възторгъ отъ нейния феноменаленъ гласъ и артистическо изпълнение.

Маргаритисъ, Лорисъ — Margaritis, Loris — гръцки компонистъ, род. 1895 въ Атина, проявилъ се още като дете съ изключителни способности за музика, получава едно грижливо музикално образование, и творбитѣ му сж изпълняватъ въ Европа (Виена, Салцбургъ). Той е професоръ въ Моцартеума въ Салцбургъ. Компониралъ: „Одисей и Навзика“ за хоръ и оркестръ, мелодрамата „Каподистрия“, пѣсни за

хоръ и оркестръ, 4 буколики, нѣколко сонатини, — „Младость“ и „Гръцко пастароле“ — за пиано и др. **Марекъ, Честавъ** — Marek, Czesław — полски пианистъ и модеренъ компонистъ, род. 16 септ. 1891 въ Пшемисль училъ въ Лвовския музикаленъ институтъ (следъ свършването на който става преподавателъ въ сжщия), после — при Полъ дьо Конъ, Херманъ Греднеръ, Лешетицки и Карлъ Вайгълъ въ Виена, и Пфицеръ; концертиралъ въ Австрия, Германия, Полша, Франция и др. европейски страни, сега живѣе като свободенъ художникъ въ Цюрихъ — пианистъ и педагогъ. Творби: 1 симфония, 1 симфоническо скерцо, „Вариации“ (едно отъ най-ценнитѣ творения на новата полска музика), и сюита за оркестръ, една соната за цигулка и клавиръ, цигулковѣ и клавири (Триптиконъ) композиции, пѣсни — хоровѣ и солови. Неговата „Симфония бревистъ“, е получила 1928, при конкурса на „Колумбия“ (грамофонно дружество) — първа премия.

Маренцио, Лука — Marenzio, Luca — прочутъ вокаленъ компонистъ (мадригилистъ) отъ XVI ст., наричанъ отъ съвременниците си „божествения компонистъ“ род. 1550 въ Бреския, умр. 22 авг. 1599 въ Римъ; училъ при Джовани Контини пѣние и композиция, капелмайсторъ на кардиналъ Ефте, после на служба въ полския дворъ при Сигизмунда III, а отъ 1599 — органистъ въ папската капела въ Римъ. Творбитѣ на М. се отличаватъ съ богата, разнообразна хармония — естествени модуляции, и съ майсторството на вокалната фраза. Освенъ мадригали — отъ 4 до 6-гласни и 3-гласни виланели — писалъ е и църковна музика: 12-гласни мотети, 6-гласни комплетории и антифони.

Маренъ, Мари Мартенъ Марселъ — Marin, Marie Martin Marcel — знаменитъ виртуозъ-арфистъ и компонистъ, род. 8 септ. 1769 въ Байонъ, умр. 1863 въ Тулуза, ученикъ на Хохбрюкеръ — повече като самоукъ, обаче, той достига високо свършенство. Творби: сонати и вариации за арфа-соло, единъ дуетъ за арфа и цигулка, единъ за арфа съ пиано, квинтетъ за арфа и стр. квартетъ.